

Проповідь на Івана 15:1-8

Я справжня виноградна лоза, а Мій Отець — садівник у винограднику. Кожну гілку в мені, що не приносить плоду, він відбирає; і кожна гілку, що приносить плід, Він очищає, щоб вона приносила більше плоду. Ти вже чистий через те слово, яке я тобі сказав. Залишайся в мені, а я в тобі. Як гілка не може приносити плоду сама по собі, якщо не перебуватиме на виноградній лозі, так і ви, якщо не перебуватимете в Мені. Я — лоза, а ви — гілки. Хто перебуває в Мені, і Я в ньому, той приносить багато плоду; бо без мене ти нічого не можеш зробити. Хто не перебуватиме в Мені, той буде викинутий, як гілля, і засохне; їх збирають, кидають у вогонь і спалюють. Але якщо ти залишишся в мені і мої слова залишаться в тобі, то будеш просити, що хочеш, і буде тобі. У ньому прославляється Мій Отець, щоб ви принесли рясне жниво і стали Моїми учнями.

В Господа і Спасителя нашого Ісуса Христа! Вирощування винограду є одним із найдавніших досягнень людства. Вона рано виявила, який смачний напій можна приготувати з винограду. Але коли ви проїжджаєте повз виноградники, ви отримуєте уявлення про те, наскільки виснажливо виробляти гарне вино і скільки праці вимагає. Лози шикуються. Кожна рослина була ретельно обрізана. Виноградар повинен постійно перевіряти свій виноградник, щоб перевірити, чи не уражені рослини шкідниками, чи на лозі ростуть ліани, які недостатньо плодоносять. Він зріже такі погані гілки, щоб вони не вичерпали сили добрих гілок для розвитку.

Напружена праця виноградаря, який доглядає за своїми виноградниками, — це образ, який Ісус дає нам сьогодні, щоб описати наші стосунки з Ним і Його Небесним Батьком.

Ісус каже: Я справжня виноградна лоза!

I. Ви лози, що мій батько просіває!

II. Ти лози, що мій батько вирощує!

III. Ви лози, що шанують мого батька!

У сьогоднішній проповіді Ісус малює перед нашими очима ясну картину. На цій картинці три людини. Перший — справжня лоза. Сам Ісус хоче бути цією виноградною лозою. Вона стоїть у саду другої особи, виноградаря. Небесний Батько буде тим виноградарем. Але третя особа в образі нашої проповіді – це кожен із нас. Кожен з нас має бути гілкою, на якій росте багато винограду.

Ісус каже: «Я справжня виноградна лоза». Сьогодні існує безліч видів вина. Білі вина і червоні вина, сухі вина або солодкі вина, є відповідне вино на будь-який смак і випадок. Тепер Ісус каже, що він справжня виноградна лоза. Ми не хочемо пропустити це невелике слово про «справжню» лозу. Виноградар знає: ця лоза — найблагородніша рослина, яка тільки може існувати. І навіть якщо з гілками щось не так, то не винна лоза, бо це справжня лоза. Садівник сам посадив його у своєму винограднику, доглядав за ним і дав йому чудові лози.

Як нам зрозуміти цю картину справжньої лози? Згадайте, що Небесний Батько зробив зі своїм Сином. Він послав його в цей світ. Він дозволив йому проповідувати, він дозволив йому зцілити, а головне - він дозволив йому померти. Ось як Ісус став справжньою виноградною лозою. Виноградар шукає ті лози, які йому можуть сподобатися. Небесний Батько перебирає кожну гілку і бачить, який плід він може знайти. Ось чому ми хочемо сісти і звернути увагу, коли Ісус говорить нам сьогодні: Ви — гілки, які Батько перебирає.

Ми всі хочемо бути християнами, ми хочемо бути прив'язаними до Ісуса, як гілки прикріплені до своєї лози. Так, це благодать, що ми навіть можемо бути гілками справжньої виноградної лози. Але тепер випробовуючий погляд Бога також потрапляє на нас. Які фрукти ми приносимо? Ісус говорить нам про бачення свого Отця: «Усяку гілку в Мені, яка не приносить плоду, Він відбере; і кожного, хто приносить плід, той очистить, щоб він приносив більше плодів.» Отже, Бог хоче бачити плід в учнях Свого Сина. Він шукає плодів віри. Але що це за плоди: «А плід духа — любов, радість, мир, довготерпіння, доброта, доброта, вірність, лагідність, цнотливість; закон не проти жодного з цих речей». Павло пише про це у своєму листі до Галатів.

Тепер виноградар шукає цей плід і на вас! Він шукає кохання Любов, яка йде від серця, яка спонукає вас безкорисливо приймати себе від інших, тому що ви знаєте, що вас також безкорисливо люблять. Ісус віддав своє власне життя, щоб ви жили. Це знання тепер хоче принести вам другий плід: радість! Скільки безрадісності зустрічається в повсякденному житті! У нас є турботи вдома, на роботі, в навчанні, у суспільстві чи про власне здоров'я, і ми більше не можемо радіти справжньому всьому цьому. Недарма Павло пише до

филип'ян: «Радійте завжди в Господі, і знову кажу: Радуйтеся!» Дивлячись на Господа, на нашу лозу, хоче наповнити нас радістю. З радістю, що сказано в пісні: «В тобі є радість у всіх стражданнях...»

Мир також є плодом віри, плодом, якого шукає в нас виноградар. Спочатку він шукає внутрішнього спокою. Будучи гілками Його Сина, справжньої Лози, ми знайшли місце миру. Нам не потрібно постійно йти по життю без відпочинку і спокою. У нас тверда основа. Ми всі можемо сподіватися на мирне майбутнє. Але зовнішній мир також є плодом віри. Через Ісуса є мир між нами та нашим Богом. Усяка сварка, будь-який бунт має кінець. Як ми можемо все ще хотіти жити в розбраті з нашими побратимами? Спокій у серці та прагнення до мирного співіснування ведуть нас до терпіння, доброзичливості, добра та вірності, яких шукатиме в нас виноградар.

Тепер один або інший з нас може зрозуміти, що його плоди не виглядають так добре. Там стільки безрадісності, стільки розбрату і, можливо, навіть безнадійності. Що маємо і що ми можемо з цим зробити? Ісус дає нам чітку відповідь у своїй картині справжньої виноградної лози та гілок: «Я — виноградна лоза, ви — гілки. Хто перебуває в Мені, і Я в ньому, той приносить багато плоду; бо без мене ти нічого не можеш зробити». Так, ми не повинні нічого робити, ми теж не могли б. Однак ми завжди повинні пам'ятати, що ніщо не відділяє нас від справжньої лози. Там, де Ісус є основою нашого життя, і ми починаємо все з віри в Нього, ми самі принесемо плоди. Тоді ми також зможемо відстояти свою позицію в очах виноградаря.

Ісус каже: Я справжня виноградна лоза! Ви лози, які Отець просіває і

II Ви – лози, які вирощує Отець!

Виноградна лоза, виноград якої повинен особливо добре розвиватися, потребує багато сонця та хорошого ґрунту. Тому виноградар побачить, що виноградна лоза отримує все, що допомагає їй приносити добрі плоди. Він посадить лозу на сонячному схилі і переконається, що ґрунт підходить для потреб рослини.

Небесний виноградар також прагне, щоб ми, як гілки, приносили добрі плоди. «Кожну гілку, яка приносить плоди, він очистить, щоб вона приносила більше плодів.» Наш виноградар – амбітний селекціонер. Він не задовольняється малим виноградом і неповноцінним вином. Він хоче зробити з нас найкращі лози. Так він очищає кожен лозу від усього бруду, який накопичується на ній протягом життя. Він очищає наші думки, слова і вчинки від скверни гріха. Він знає, що диявол ходить по його винограднику, щоб пошкодити виноград. Він знає, що ми живемо в середовищі, де часто важко залишатися на зв'язку з лозою.

І як він нас очищає? Ісус дає нам відповідь, і він робить це, спочатку кажучи нам щось дуже втішне: «Ви вже чисті через слово, яке Я сказав вам». Слово Його євангелії зробило нас чистими. Ми — гілки в ньому, справжня лоза. Ми не повинні в цьому сумніватися, і нам не потрібно про це турбуватися. Де б не була віра в серці людини, якою б слабкою вона не була, виноградар радіє. Таку лозу він не відкине, бо на ній неодмінно знайде плоди. Лише тих, чия віра удавана, чиє серце відвернулося від їхньої виноградної лози, виноградар забере і спалить у вогні, бо Ісус попереджає всіх тих, хто прикидається перед собою та іншими, що хотів би причепитися до Ісуса: «Хто робить не залишиться в мені, будуть викинуті, як виноградна лоза і в'януть, і вони будуть зібрані і кинуті в вогонь, і вони повинні згоріти».

Але це також залишається: навіть найменша віра приносить свої плоди. Виноградар тепер подбає про те, щоб віра росла, а плоди ставали більшими та красивішими. Ісус розповідає нам, як Батько очищає нас і які благословення ми маємо від висіння на правдивій виноградній лозі. Він каже: «Якщо ви перебуватимете в Мені, і Мої слова перебуватимуть у вас, ви будете просити, що хочете, і буде вам». Так виноградар породжує нас у чудові виноградні лози. Це гарантує, що ми отримуємо достатню кількість поживних речовин з лози. Цю поживу для віри ми отримуємо зі слів Ісуса.

Слова Ісуса започаткували віру в нас. Але було б неправильно, якби ми дійшли висновку, що нам достатньо. Віра також може швидко в'янути, як гілка, яка більше не пов'язана зі своєю лозою. Нам знову і знову потрібні слова нашого Спасителя. Ми можемо знати, що

це слово залишиться до кінця світу, і ми матимемо можливість почути і прочитати це слово. В останній день ніхто не може виправдати той факт, що їхня віра зів'яла, тому що справжня Лоза, Ісус Христос, більше не могла забезпечити достатньої їжі. Ісус є справжньою лозою, і це, безумовно, не його вина, якщо християнин більше не чує слова свого Господа. І хіба ми не повинні бути вдячні, що його слово так багато лунає серед нас? Не зневажаймо того, що Ісус хоче дати нам своїм словом і своїми таїнствами.

Коли Ісус нагадує нам, як сильно Він любить кожного з нас, Він зміцнює наш зв'язок із самим собою. Чим міцнішим буде цей зв'язок, тим більшими і красивішими будуть плоди, які знайде в нас виноградар. Коли справа доходить до Божого слова, євангелії, має значення те, що говорить прислів'я: «Багато багато допомагає!» Давайте зробимо справжню турботу про те, щоб євангелія залишалася серед нас. Щоб ми самі любили слухати слова Ісуса і не зневажаємо їх легковажно, але також дбаємо про те, щоб наші діти та онуки ще мали можливість почути добру новину про своє спасіння.

Ісус каже: Я справжня виноградна лоза! Ви лози, які Батько просіває. Ви лози, які культивує Отець і

III. Ви гілки, що шанують Отця!

Чим закінчується важка праця винороба? Якщо він добре виконав свою роботу, його вина можуть навіть отримати нагороди та інтерес до його вин з усього світу. Винороб, який завдяки тривалій і важкій селекції зумів віджати таке якісне вино, заслуговує на честь, яку йому надають.

Ісус також думав про це на своїй картині. Виноградар наполегливо працює, щоб його справжня лоза дала гілки, повні стиглих плодів. І Ісус каже: «Цим прославився Мій Отець, щоб ви принесли багато плоду й стали Моїми учнями.» Тепер ми, мабуть, дивуємося, від кого Отець може очікувати слави та честі. Правда, він, безсумнівно, найвищий і найбільший, і його не дуже треба шанувати і прославляти іншими. І все ж це станеться. Коли він починає збір урожаю на лозі і може зібрати з неї красиві лози. Небесні воїнства

співатимуть йому свою хвалу. Так, ми самі приєднаємося до їхнього співу з безмежної радості та великої вдячності.

Але коли справа доходить до вшанування небесного землероба, нам навіть не потрібно заглядати так далеко в майбутнє. Там, де на землі росте церква, і народ країни впізнає християн за їхніми плодами, там вони вшанують і того, хто вирощував ці плоди. На іншій картині Ісус каже: «Нехай світить ваше світло перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі вчинки і хвалили вашого Батька, що на небі.» Велич плодів нашої віри бачить не тільки виноградар. Ні, світ також бачить, що ми робимо і говоримо з любові. Вона бачить, коли ми живемо в радісній надії. У будь-якому випадку вона повинна це побачити. Можливо, церква настільки неприваблива для багатьох, тому що в її членах так мало любові, радості та миру. Тому ми також хочемо турбуватися про те, щоб нашого Бога шанували і прославляли люди в цьому світі, і щоб кількість гілок на правдивій виноградній лозі збільшилася.

Давайте об'єднаємо цю турботу в молитву і помолимося: «Ми ніжні гілки, а ти сама лоза, на якій ми ростемо, живемо і плодоносимо. Допоможіть нам залишатися з вами і рости все більше і більше; ваш добрий дух веде нас до справ вашої честі!

Амінь.

І мир Божий, що перевершує всякий розум, бережи ваші серця та розум у Христі Ісусі.

Амінь.